

Nedgang i de paaregnede Bidrag. Det er jo selve den „skidne do ut des Politik“ i Miniatur, ved sin Smaalighed og tilsyneladende Uskyldighed næppe mindre indsnevrende for Sindet.

Og dette er ikke noget enestaaende i Evas virkningsfulde Journalistik; det hører til de utiltalende Træk, som kommer igen i den atter og atter. Derfor er der ogsaa dem, som synes at se lige som en bitte liden Hestefod stikke frem under Silkekjolen nu og da. Snarere er det dog maaske den flydende Pen, der løber løbsk paa egen Haand, og med en uheldig Tendens til at filosofere, midt op mellem Puffer og Kraver fremsætter Leveregler, som den kloge Dame ved nærmere Eftertanke rimeligvis selv vilde finde lidt betænkelige. Man kunde citere mange saadanne, her skal der kun fremdrages nogle enkelte, tilfældig bevarede.

I „Politiken“ 1. Marts 1898 hedder det: Moralen er den samme som den, jeg i dette Blad har omtalt de mange Gange, at Kvinden under alle Livets Forhold maa vogte nøje paa sig selv, lære at kende de svage som de gode Punkter i sin aandelige saa vel som legemlige Personlighed, og saa ved Hjælp af snilde Midler og taalmodig Skønsomhed dække over de første og fremhæve de sidste.

Herregud, skulde der virkelig ikke være nogen anden Moral for os Kvinder end denne, der baade udvortes og indvortes gaar ud paa at synes i Stedet for at være? Da vilde det jo være en Forbrydelse mod Samfundet at kæmpe for at skaffe Kvinden Indflydelse paa noget Punkt, hvor der er Tale om alvorlige Livsværdier. Selv fra et rent ydre, æstetisk Synspunkt maa det mod denne Livsfilosofi gøres gældende, at en saadan smaalig Kredsen om sin egen Personlighed, sine egne smaa Fortrin og Fejl gør det ganske af med den Umiddelbarhed og Naturlighed, som pryder den unge langt smukkere end de mest „henrivende“ Stoffer og fine Farvevirkninger.

Saaledes at pynte paa Naturen, ved „snilde Midler og taalmodig Skønsomhed“, at dække over hist og udhæve her, det er allerede demoraliserende nok. Værre er det dog at lave om paa den. Evas unge Lærlinge spørger hende til Raads om Korsettet („Politiken“ 7. November). Man kunde her have ventet sig de sædvanlige ret intetsigende Undskyldninger for Korsettet; at det støtter Figuren og bærer den oppe, at det varmer og gør det lettere at bære Kjoler og Skørter. Men Eva er langt radikalere. Hun holder paa Korsettet, fordi uden det bliver man tyk i Livet. Hun beder de unge tænke paa den Tid, da de naar op i Fyrrerne; kun Korsettet kan bevare Slankheden „og den bør for enhver Pris bevares.“ For enhver Pris? Ogsaa Tabet af Sundhed og